

[Øllgaard.]

optages i denne lov. Man har jo haft den og har den måske endnu i nogle love, men denne lov er jo ikke en decideret beskæftigelseslov, og jeg synes, paragraffen står så underlig umotiveret her, så jeg vil bede om, at den må blive fjernet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til en velvillig og hurtig behandling.

Tesdorpf: Forudsætningerne for dette lovforslag er der ingen grund til at diskutere, man er blevet enig om at bruge pengene på den her foreslåede måde. Jeg tror, der er grund til at sige, at lovforslaget er udformet med en sikker og erfaren hånd, således at diskussionen om enkeltheder ikke bliver vanskelig.

Den højtærede landbrugsminister har fastholdt det i sin tid fremsatte lovforslags krav om, at kun foreninger kan få støtte til frugtlagre. Jeg vil bede den højtærede minister om at ændre det derhen, at også enkeltpersoner kan få støtten, hvis deres virksomhed er stor nok og iøvrigt berettiget dertil.

Løvrigt gælder de udtalelser, som jeg på mit partis vegne for et øjeblik siden fremsatte om hovedforslaget om selve pengene, også med hensyn til dette forslag, idet vi dog hellere havde set flere penge anvendt til almene videnskabelige undersøgelser end til enkeltpersoner. Jeg kan ikke ved denne lejlighed tilbageholde et lille suk ved tanken om den af mit parti i sin tid foreslåede landbrugskommission, som dog ikke blev til noget på grund af modstand navnlig fra landbrugsorganisationernes side. Den undersøgelse, vi dengang ønskede, skulle netop have skabt større klarhed over, hvordan man bedst fremmede landbrugets afsætningsmuligheder, og ikke mindst hvordan man bedst skaffede nye produktionsmuligheder. Jeg synes, man kan gøre den indvending imod det foreliggende forslag, at det for en stor del er de gamle veje, man her vil prøve at rette op og forbedre. Jeg erkender, at dette behøves, men nye veje skulle efter min mening også være betrådt.

I stedet for at gå i enkeltheder om lovforslaget — enkeltheder, som vi jo kan få lejlighed til at drøfte i det udvalg, som jeg kan forstå vil blive nedsat — vil jeg i al almindelighed gerne pege på det forhold, at hovedforudsætningen for landbruget er jord, arealer at dyrke produkterne på, og i så henseende vil jeg benytte lejligheden til at spørge den højtærede landbrugsminister, om der ikke var mulighed for at indvinde mere jord her i Danmark, f. eks. i de

flade fjorde og bugter, som findes især ved Østersøen, hvor vandet jo ikke er så salt. Når jeg ved denne lejlighed spørger, om der er mulighed for at realisere de planer, man fra tid til anden hører fremsat i så henseende, enten det så gælder Lolland eller Limfjorden, er det, fordi jeg i og for sig hellere havde set disse penge anvendt til et sådant formål, til en teknisk, virkelig tilbundsgående undersøgelse af disse planer, end til flere af de ting, som er nævnt i dette lovforslag.

Jeg kunne også pege på andre, sådan lidt mere fantasifulde ting end dem, der er nævnt her, men ting, som efter min mening i mange tilfælde er lige så nødvendige. Jeg kan f. eks. nævne, at landmændene omkring København, ja, efterhånden i meget stor afstand fra København, i løbet af nogle få år vil blive berørt af problemet: Hvordan skaffer man storbyen vand uden at skade afgrøderne ved mangel på vand? Intet menneske kan i dag sige, hvordan dette problem skal løses, men dets løsning bliver en opgave, som må kalde på samfundet og samfundets penge, og det er jo netop samfundets penge, vi står og taler om her. En sådan opgave vil det efter min mening være mere påkrævet for staten at søge løst.

Jeg har prøvet at pege på lidt andre veje end dem, der er nævnt i forslaget, men enkeltheder, som der selvfølgelig er, og som naturligvis skal diskuteres, går jeg ud fra kan diskuteres i det kommende udvalg.

Jeg tror som sagt, at det foreliggende forslag er udformet af kyndige hænder. Jeg håber, det må kunne løse de konkrete opgaver, som forliget omfatter, og jeg kan altså på baggrund af dette forlig tilsige mit partis velvillige medvirken til lovforslagets endelige udformning og vedtagelse.

Aage Fogh: Det var med nogen forbauselse, jeg hørte det ærede medlem hr. Teichert i sin indledning sige, at nu kunne man altså se tendensen hos venstre, de konservative og de radikale: nu skulle landbruget ikke mere have tilskud, nu skulle det have lån til billige renter. Jeg vidste ikke bedre; end at man i det udvalg, der har behandlet disse spørgsmål, var absolut enig i ønsket om at vende sig fra tilskudslovgivningen og gå over til en lånelovgivning på et rimeligt rentegrundlag, og jeg kan derfor ikke forstå, at det ærede medlem fandt anledning til at indlede på den måde, han gjorde.

Til det ærede medlem hr. Tesdorpf vil jeg gerne gøre den bemærkning, at det er ganske interessant, at netop det ærede medlem nu anviser så mange nye veje med hensyn